

Sygn. akt VI GC 198/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółki z o.o. w D.**

przeciwko: (...) **Company B.V. A. - Holandia**

o **zapłatę**

I. z a s ą d z a od pozwanego (...) Company B.V. A. – Holandia na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w D. kwotę 49.202 euro (czterdzieści dziewięć tysięcy dwieście dwa euro) z odsetkami umownymi w wysokości 22% w skali rocznej, jednak nie wyższymi niż wysokość każdorazowo obowiązujących odsetek maksymalnych stanowiących czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwot:

- 3.875,50 euro od dnia 31 lipca 2012 r.,
- 3.875,50 euro od dnia 11 sierpnia 2012 r.,
- 20.725,50 euro od dnia 22 sierpnia 2012 r.,
- 20.725,50 euro od dnia 6 września 2012 r.,

do dnia zapłaty,

II. **o d d a l a** powództwo co do odsetek w pozostałym zakresie,

III. **z a s ą d z a** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19.445,04 zł (dziewiętnaście tysięcy czterysta czterdzieści pięć złotych 4/100) tytułem kosztów procesu,

IV. **z w r a c a** powodowi (...) Spółce z o.o. w D. niewykorzystaną zaliczkę w kwocie 956,96 zł (dziewięćset pięćdziesiąt sześć złotych 96/100).

Sygn. akt VI GC 198/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 września 2014r.

Powód (...) sp. z o.o. w D. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Company B. V. w A. - Holandia kwoty 49 202 EUR z odsetkami umownymi w wysokości 22 % w stosunku rocznym i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 12 marca 2012r. strony zawarły umowę nr (...), w ramach której powód zobowiązał się wykonać 4 sztuki zbiorników (cystern) ze stali nierdzewnej za łącznym wynagrodzeniem 67 400 EUR netto (82 902 EUR brutto), a dostawa zbiorników miała nastąpić w Polsce do firmy (...) - producenta naczep. Powód wykonał zbiorniki i dostarczył je zgodnie z umową, a pozwany zapłacił jedynie część należnego powodowi wynagrodzenia to jest kwotę 37 000 EUR.

W dniu 15 marca 2013r. w sprawie został wydany europejski nakaz zapłaty, od którego pozwany wniósł u sprzeciw.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Pozwany ustosunkowując się do stanowiska powoda, pismem z dnia 15 lipca 2013r. (k.214), wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, przyznając fakt zawarcia umowy z dnia 12 marca 2012 r. na wykonanie 4 cystern, które miały być dostarczone do dnia 15 maja 2012r. Termin ten nie został zachowany, co skutkowało naliczeniem pozwanemu przez finalnych odbiorców kar umownych. Ponadto dostarczone cysterny były wadliwe, co pozwany zgłosił w ramach gwarancji, a naprawy okazały się nieskuteczne. Dlatego pozwany zlecił remont naczep innej firmie. Pozwany zarzucił także, że łączyła go z powodem umowa na dostawę 30 cystern, które również zostały wykonane z opóźnieniem oraz kolejna umowa na dostawę 2 cystern, na poczet której pozwany uiścił zaliczkę 11.160 EUR, a powód nigdy tych cystern nie dostarczył pozwanemu.

Wobec powyższego pozwany oświadczył, że dokonuje potrącenia żądanej przez powoda kwoty z przysługującą pozwanemu wierzytelnością w łącznej kwocie 42.196,44 EUR, a na kwotę tą składa się:

1. 1.658,04 EUR tytułem kary umownej za nieterminowe wykonanie umowy nr (...), zgodnie z § 6 ust. 3 umowy, w wysokości 2% wynagrodzenia brutto,
2. 5.340 EUR tytułem zwrotu wynagrodzenia za naprawę cysterny przez podmiot zewnętrzny,
3. 12.398,40 EUR tytułem kary umownej za nieterminowe wykonanie umowy numer (...), zgodnie z § 6 ust. 3 umowy,
4. 22.800 EUR tytułem odszkodowania za niewykonanie umowy nr (...), na które składa się utrata spodziewanego dochodu – 2 x 9400 EUR oraz zapłacona kara umowna odbiorcy – 4000 EUR.

Pozwany kolejnym pismem z dnia 22 lipca 2013r. (data stempla pocztowego k.237) przedłożył pisemne oświadczenie pozwanej Spółki o potrąceniu (k. 224), wyjaśniając że obie wierzytelności umorzyły się nawzajem do wierzytelności niższej i pozostała kwota 7.005,56 EUR jest powodowi nienależna, bo wyprodukowane cysterny przedstawiały wartość znacznie niższą niż określona w umowie wskutek ich wadliwości.

Powód w odpowiedzi na powyższe podtrzymał żądanie pozwu kwestionując skuteczność oświadczenia o potrąceniu, złożonego przez pełnomocnika w piśmie procesowym, a co do później złożonego oświadczenia pozwanej Spółki zarzucił, że jest spóźnione.

Odnosząc się do opóźnień w wykonaniu umów powód zaprzeczył, aby cysterny zarówno z umowy z dnia 12 marca 2012r. nr (...) (4 sztuki cystern) jak i z umowy z dnia 2 marca 2012r. nr (...) (30 sztuk cystern) zostały wykonane z opóźnieniem ponieważ powód zgodnie z umową miał prawo wstrzymać się z dostawą cystern do czasu zapłaty przez pozwanego pełnego wynagrodzenia (§ 6 ust. 5 umowy). Tylko dobra wola powoda i chęć dalszej współpracy powodowały, że wbrew zapisom umowy powód dostarczał cysterny pomimo braku zapłaty przez pozwanego.

Powód zakwestionował również aby odpowiadał za ujawniające się wady cystern. Zgłoszone reklamacje nie zostały przez powoda uznane ponieważ nie wynikały z wadliwego wykonania cystern, lecz co najwyżej ze złego umocowania

cystern na naczepach oraz nieprawidłowego wykonania naczep, za co powód nie odpowiada. Ponadto wg powoda cysterny były nienależycie eksploatowane przez ostatecznych odbiorców, a powód nie miał informacji w jakich warunkach cysterny będą używane. Odnośnie zlecenia remontu firmie (...) w P. powód zarzucił, że pozwany uczynił to na własne ryzyko i koszt, ponieważ nigdy nie przedstawił powodowi tych cystern do remontu bądź naprawy. Przedłożona przez pozwanego faktura nr (...) z dnia 29 kwietnia 2013r. nie dowodzi powstania szkody po stronie pozwanej, nie wynika z niej czy naprawa dotyczyła cystern dostarczonych przez powoda.

Odnośnie żądanego przez pozwanego roszczenia odszkodowawczego w wysokości 22.800 EUR powód zarzucił, że pozwany nie udowodnił wysokości utraconych dochodów oraz zapłaty kary umownej odbiorcy cystern.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Strony procesu zawarły następujące umowy:

1. z dnia 2 marca 2012 r. nr (...) na dostawę 30 sztuk cystern, za ostatecznie ustaloną aneksem kwotę 505 50 EUR netto (umowa i aneks k. 258 – 260). Strony ustaliły terminy realizacji jednej sztuki cysterny na 9 marca 2012 r. a pozostałych 29 sztuk na 15 maja 2012 r.;
2. z dnia 12 marca 2012 r. nr (...) na dostawę 4 sztuk cystern, za wynagrodzeniem w kwocie 67.400 EUR netto i z dostawą na dzień 15 maja 2012 r.(k.166 – 168);
3. z dnia 30 sierpnia 2012 r. nr (...)na dostawę 2 sztuk cystern, za wynagrodzeniem 37.200 EUR, z terminem realizacji na 17 września 2012r.

We wszystkich powyższych umowach strony ustaliły bez mała takie same warunki:

- w § 3 warunki płatności: część wynagrodzenia (18 albo 30 %) płatna w terminie 7 dni po podpisaniu umowy oraz pozostała część po odbiorze technicznym, a przed wysyłką każdej partii. Z tytułu opóźnienia płatności strony uzgodniły odsetki umowne w wysokości 22 % w stosunku rocznym,
- w § 4 termin realizacji na wyżej podane dni z zaznaczeniem, że o faktycznym dniu gotowości do załadunku zbiornika powód zawiadomi pozwanego na piśmie co najmniej na 2 dni przed planowanym terminem załadunku,
- w § 5 warunki odbioru końcowego,
- w § 6 ust. 3 m.in., że w przypadku zwłoki w realizacji umów pozwanemu przysługuje kara umowna w wysokości 0,2 % wynagrodzenia o którym mowa w § 2, za każdy dzień zwłoki, jednak nie więcej jak w 2 % od sumy kontraktu. W przypadku zwłoki w wykonaniu przedmiotu umowy przekraczającej 30 dni odbiorca ma prawo do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy bez dodatkowego wzywania do wykonania świadczenia pod rygorem odstąpienia;
w ust. 5 tego paragrafu strony przyjęły, że w przypadku braku zapłaty którejkolwiek raty zgodnie z postanowieniem § 3 powód jest upoważniony do wstrzymania załadunku zbiornika jeszcze nie dostarczonego,
- w § 7 powód udzielił gwarancji na wykonane zbiorniki na okres 24 miesięcy licząc od dnia odbioru końcowego przedmiotu umowy. Powód zobowiązał się usuwać wszystkie usterki zgłoszone przez odbiorcę po okresie gwarancji w terminie 7 dni roboczych od otrzymania od odbiorcy pisemnego zawiadomienia o ich wystąpieniu, gwarancja nie obejmuje uszkodzeń spowodowanych niewłaściwym użytkowaniem zbiorników oraz części zużywających się.

Między stronami bezsporne było, że powód wykonał zbiorniki z dwóch pierwszych umów zawartych w marcu 2012 r. i dostarczył pozwanemu łącznie 34 sztuki cystern, a wydał je w terminach wynikających z przedłożonych przez powoda w toku procesu listów przewozowych (były to każdorazowo daty wydania po 15 maja 2012r.) oraz wystawił z tego tytułu przedłożone do akt sprawy faktury VAT, a pozwany dokonał jedynie częściowej płatności zgodnie z przedłożonymi przez powoda potwierdzeniami wykonania operacji bankowych (listy przewozowe CRM, faktury i dowody płatności złożone w aktach sprawy na kartach 169 – 179, 261 – 345). Początkowo cysterny były wydawane po całkowitej zapłacie. Cysterny były wykonane w terminie umownym i gotowe do odbioru. Pozwany po zapłacie podstawiał transport, którym przewoził cysterny do firmy (...). Później mimo braku całkowitej zapłaty za cysterny powód, na podstawie uzgodnień z S. I., wydawał cysterny (zeznania świadków K. P., P. N.).

Poza sporem również było, że powód wykonywał cysterny zgodnie ze specyfikacją stanowiącą załącznik do każdej z umów, a następnie dostarczał je do firmy (...), która mocowała cysterny do wykonanych przez siebie naczep. Powód przyznał także, że pozwany powiadomił go korespondencją elektroniczną z dnia 26 kwietnia 2012r., że w cysternach ulegają pęknięciu przednie uchwyty mocujące cysternę z ramą. W dniu następnym powód, pozwany i producent naczep – firma (...) zorganizowali spotkanie w celu ustalenia przyczyn pęknięcia przednich uchwytów mocujących cysternę. Ustalono, że przyczynami pęknięć były niewłaściwe naczepy (słaba i wygięta rama) oraz brak prawidłowego umocowania (brak podkładów gumowych). Przczepy były przez pozwanego przywożone do powoda celem dokonania napraw. Pracownicy powoda polecali pozwanemu także inne zakłady naprawcze, w tym zakład A. O.. Pracownicy powoda W. C. (1) i R. C. (1) udali się na Ukrainę w związku z powyższą reklamacją celem dokonania napraw cystern. Wówczas widzieli, że naczepy były używane w ciężkich warunkach, jeździły po polach i ugorach, a nie drogach utwardzonych (zdjęcia uszkodzeń k. 227 - 231, zeznania świadków:

K. P., P. N., H. D., J. W., R. C., W. C.,

R. C. k. 441 – 444). A. O. (1) w swojej firmie, na zlecenie (...), w 2013r. naprawiał 2 sztuki cystern, przy czym nie wie czy były to cysterny produkcji powoda. W ramach naprawy dokonał ich wzmocnienia.

Z tego tytułu wystawił fakturę z dnia 29 kwietnia 2013 r., nr (...) na kwotę 5.340 EUR (zeznania świadka A. O. k. 444, faktura VAT k.213).

Firma (...) montując cysterny na naczepach wystawiała z tego tytułu faktury w wysokości po 32 300 EUR za jedną sztukę. Faktura opiewała na wartość naczepy wraz z cysterną (faktura k. 225 , zeznania świadka

D. I.). Następnie pozwany sprzedawał te naczepy odbiorcom na Ukrainie w cenie po 41.000 EUR za sztukę (rachunek nr (...) z 10.09. 2012 r. i tłumaczenie k. 389 - 390).

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę przedłożonym przez strony dowodom z dokumentów, jako niebudzącym wątpliwości co do ich prawdziwości i treści (art. 245 kpc). Na wiarę zasługują również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków przy czym zaznaczyć należy, że nie poddają się weryfikacji przez sąd sprzeczne zeznania świadków pracowników powoda: K. P., P. N., H. D., J. W., R. C. oraz pracownika firmy (...) odnośnie jakości naczep, na których montowano cysterny. W pozostałym zakresie zeznania ich wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Świadczenie ci mieli bezpośrednie informacje odnośnie okoliczności, na które byli przesłuchiwać. Odnośnie zeznań świadka D. I. były one wiarygodne w zakresie opisu wad, które się w cysternach ujawniły, bo zgadzało się z dokumentacją zdjęciową i zeznaniami świadków powoda. Świadek miał wiedzę o wadach ujawnionych w ośmiu cysternach. Świadek nie miał wiedzy, jaką szkodę (...) poniosło oraz czy opóźniało się z płatnościami. Pozwany cofnął dowód z opinii biegłego dla ustalenia zakresu wad spornych cystern, koniecznych napraw i wartości uszkodzonych cystern. Pozwany cofnął także dowód z przesłuchania stron.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Mając na uwadze fakt że strony sporu mają siedziby w różnych państwach członkowskich Unii Europejskiej rozważania rozpocząć należy od ustalenia jakie prawo materialne znajduje zastosowanie w przedmiotowym stanie faktycznym. W tym celu należy odwołać się to rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r.

w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I). Stosownie do art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia umowa podlega prawu wybranemu przez strony. W tej sprawie strony nie powoływały się na dokonanie wyboru prawa, nie potwierdzają tego także przedłożone umowy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt b w/w rozporządzenia R. I zakresie w jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy zgodnie z art. 3 i bez uszczerbku dla art. 5-8 (te przepisy nie odnoszą się do umowy dostawy) umowa o świadczenie usług podlega prawu państwa, w którym usługodawca ma miejsce zwykłego pobytu. W tej sprawie strony łączyły umowy dostawy regulowane przez art. 605 i nast. kc. Na tle powołanego rozporządzenia pojęcie „usługi” traktuje się szeroką i obejmuje ono także umowy odpowiadający umowie o dostawę dzieła. Pojęcie „usługi” obejmuje bowiem wszelkie prace wykonywane na zamówienie innej osoby. Formuła „umowy o świadczenie usług” odwołuje się do kategorii zbiorczej i dotyczy umów różnego typu w tym m.in. umów o dzieło, o dostawę dzieła (por. M. A. Zacharasiewicz komentarz do art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych /Rzym I/).

W tej sprawie nie było sporne, że powód na podstawie umowy nr (...) z dnia 12.03.2012r. wykonał 4 cysterny i wydał je pozwanemu, przy czym wydanie nastąpiło w dniach: 30.07.2012r., 10.08.2012r., 21.08.2012r., 5.09.2012r., tj. odpowiednio 76 dni, 86 dni, 97 dni, 112 dni po wskazanym w umowie terminie wykonania umowy (15.05.2012r. – k. 10/b). Wysokość należnego powodowi z tego tytułu wynagrodzenia oraz zapłacona przez pozwanego przed procesem kwota była bezsporna, co czyni bezspornym roszczenie objęte pozwem. Pozwany jednak przeciwstawił temu roszczeniu swoją wierzytelność w łącznej kwocie 42.196,44 EUR, którą potrącił składając oświadczenie i zarzut potrącenia w piśmie procesowym z dnia 15 maja 2014r. (k.204 i nast.) oraz w oświadczeniu pozwanej Spółki z dnia 15 maja 2014r. (k.224). Odnośnie różnicy wynoszącej 7.005,56 EUR pozwany oświadczył, że jest ona nienależna, bo wyprodukowane cysterny przedstawiały znacznie niższą wartość niż określona w umowie wskutek ich wadliwości. Stwierdzić należy, że na pozwanym ciążył obowiązek udowodnienia wierzytelności przedstawionej do potrącenia oraz skutecznego potrącenia (art. 6 kc w zw. z art. 498 i nast. kc).

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska powoda, że pozwany złożył bezskuteczny zarzut potrącenia w sprawie. W orzecznictwie znaleźć można stanowisko prezentowane przez powoda, że pełnomocnictwo procesowe nie uprawnia pełnomocnika procesowego do skutecznego złożenia materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu, ani do przyjmowania takiego oświadczenia, lecz Sąd w składzie rozpoznającym sprawę nie podziela powyższego. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4.02.2014r. sygn. akt I CK 181/03 przyjął, że:

1. Dyrektywa celowego działania strony pozwala przyjąć, że gdy skutek procesowy, którego realizacji pismo procesowe ma służyć, wymaga złożenia przez stronę określonego oświadczenia woli, to jest ono w piśmie procesowym wyrażone, mimo że bezpośredniej wypowiedzi w tym przedmiocie brak.

2. Podniesienie zarzutu potrącenia w odpowiedzi na pozew jest równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o potrąceniu, jeśli takie oświadczenie nie zostało złożone wcześniej. Również w przypadku zastępowania strony przez pełnomocnika procesowego założenie celowego działania mocodawcy

w kierunku wygrania procesu pozwala przyjąć, że zakresem umocowania strona objęła także złożenie w jej imieniu określonego oświadczenia woli, jeśli jest to niezbędne w ramach obrony jej praw w procesie.

Powyższe stanowisko w całości podziela Sąd Okręgowy ponieważ sztuczne jest rozdzielanie ściśle powiązanych ze sobą kwestii materialnych i procesowych

w kontekście materialnoprawnej instytucji potrącenia i procesowej kwestii jaką jest zarzut potrącenia. W tym stanie faktycznym strona pozwana skutecznie,

w odpowiedzi na pozew i pismo powoda podtrzymujące powództwo, pismem

z dnia 15 lipca 2013r. złożyła zarzut potrącenia, potwierdzony złożonym kolejno oświadczeniem samej strony o potrąceniu (k. 224), który to zarzut w toku procesu należało rozpoznać merytorycznie, aby ocenić czy potrącenie spełniało przesłanki z art. 489 i nast. kc i wywołało skutek w postaci wzajemnego umorzenia wierzytelności (art. 498 § 2 kc).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18.04.2000r. sygn. akt III CKN 720/98 przyjął, że: zarzut potrącenia jest formą dochodzenia roszczenia zrównaną w skutkach z powództwem. Podlega zatem wymaganiom stawianym wobec pozwu co do określenia żądania, przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie oraz wskazania dowodów. W szczególności zgłaszający zarzut potrącenia w procesie ma obowiązek określić swoją wierzytelność, wykazać jej istnienie i w kategorięczny sposób wyrazić wolę potrącenia w celu wzajemnego umorzenia skonkretyzowanych wierzytelności (art. 499 w związku z art. 498 § 1 i 2 kc). Sąd Okręgowy uznał, że na podstawie przytoczonych w sprawie okoliczności faktycznych i dowodów pozwany nie udowodnił istnienia, wymagalności i wysokości wierzytelności przedstawionej do potrącenia.

Dla przypomnienia pozwany przedstawił do potrącenia z należnością objętą pozwem kwotę 42.196,44 EUR, a na kwotę tą składa się:

- 1.658,04 EUR tytułem kary umownej za nieterminowe wykonanie umowy nr (...), zgodnie z § (...) umowy, w wysokości 2% wynagrodzenia brutto,
- 5.340 EUR tytułem zwrotu wynagrodzenia za naprawę cysterny przez podmiot zewnętrzny,
- 12.398,40 EUR tytułem kary umownej za nieterminowe wykonanie umowy numer (...), zgodnie z §(...) umowy,
- 22.800 EUR tytułem odszkodowania za niewykonanie umowy nr (...), na które składa się utrata spodziewanego dochodu – 2 x 9400 EUR oraz zapłacona kara umowna odbiorcy – 4000 EUR.

Co do różnicy stanowiącej kwotę 7.005,56 EUR stwierdził, że jest powodowi nie należna, bo wyprodukowane cysterny przedstawiały wartość znacznie niższą niż określona w umowie wskutek ich wadliwości.

Odnosząc się do poszczególnych w/w roszczeń stwierdzić należy:

Ad. 1 i 3 Roszczenie pozwanego to naliczone kary umowne za nieterminowe wykonanie umów: (...) (...). Obie umowy powinny być wykonane w całości w dniu 15.05.2012r. Pozwany miał prawo do naliczenia kar umownych za zwłokę powoda w realizacji przedmiotu każdej

z umów w maksymalnej wysokości 2% sumy każdego kontraktu. Niewątpliwie żadna z tych umów nie została wykonana całkowicie do dnia ustalonego

w umowie. W tych okolicznościach należy rozważyć czy powód był w zwłoce (zawinionym opóźnieniu) w wykonaniu umów. W ocenie Sądu Okręgowego nie można powodowi zarzucić zwłoki w wykonaniu umów. Strony ustaliły, że wydanie cystern będzie następowało po całkowitej zapłacie ustalonego wynagrodzenia. W przypadku braku płatności powód miał prawo wstrzymać załadunek jeszcze niedostarczonego zbiornika (§ 6 ust. 5 każdej z umów).

W sprawie bezsporne było, że pozwany dokonywał płatności w wysokości i w datach jak wynikające z przedłożonych dowodach zapłaty. Pozwany nie wykazał, że dokonał płatności przed załadunkiem poszczególnych cystern. Dla dobrej współpracy powód nie wykorzystywał prawa wynikającego z umowy

i dostarczał cysterny po uzgodnieniach terminów załadunku. W tych warunkach uznać należy, że pozwany nie miał podstaw do naliczenia kar umownych, bo powód wykazał, że nie był w zwłoce w realizacji przedmiotu żadnej z w/w umów.

Ad 2 oraz zarzutu, że powodowi nie należy się kwota 7.005,56 EUR, bo w związku z wadami cysterny mają niższą wartość Sąd uznał, że pozwany nie udowodnił, iż ujawnione w czasie eksploatacji wady były wadami tkwiącymi w rzeczy, za które odpowiada powód. Cysterny były po ich wykonaniu montowane na naczepach firmy (...). Pozwany w związku z zarzutem, że wady były wynikiem wadliwych naczep oraz nieprawidłowego montażu nie obalił tego zarzutu, nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego, który był konieczny. Niewątpliwie do dokonania w tym zakresie wiążących ocen konieczne były wiadomości specjalne. Wobec powyższego materiał dowodowy w sprawie nie pozwalał na przyjęcie, że powód dostarczył wadliwe cysterny,

w konsekwencji czego pozwany poniósł szkodę polegającą na konieczności naprawy ich na koszt powoda. Nie było też podstaw do żądania obniżenia wynagrodzenia, bo pozwany nie wykazał, aby zachował akty staranności z rękojmi oraz na skutek złożonej reklamacji skorzystał z uprawnienia do obniżenia wynagrodzenia i wykazał zasadność obniżenia wynagrodzenia o wskazaną w oświadczeniu z dnia 15.07.2013r. kwotę 7.005,56 EUR (art. 612 kc w zw. z art. 565 i nast. kc).

Ad. 4 Roszczenie odszkodowawcze pozwanego za niewykonanie umowy nr (...). Na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia nie wykonania przez powoda zobowiązania, wysokości szkody oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy doznaną szkodą niewykonaniem zobowiązania przez powoda (art. 471 kc w zw. z art. 361 i 363 kc oraz art. 6 kc). Powód kwestionując zasadność roszczenia obowiązany był wykazać, że niewykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności za, które nie ponosi odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc). W tym przypadku powód tak samo, jak co do innych umów, wskazywał na prawo do wstrzymania się z wydaniem cystern w związku z brakiem całkowitej zapłaty. Fakt wywiązania się z obowiązku zapłaty powinien wykazać pozwany czego nawet nie twierdził. Zapłata zaliczki w kwocie 11.160 EUR nie była wystarczająca, bo wysyłkę warunkowała płatność pełnej kwoty (§ 3 ust 1 b i § 6 ust. 5 umowy – k. 209-210). Ponadto zgodzić się należy z powodem, że pozwany nie udowodnił powstania szkody z tego tytułu, jej wysokości oraz adekwatnego związku przyczynowego. Dla wykazania utraconego zysku nie było wystarczające przedłożenie faktur potwierdzających różnicę w cenie między ceną cysterny zapłaconą firmie (...) a ceną jaką pozwany uzyskiwał od finalnego odbiorcy. Konieczne było wyliczenie wszelkich kosztów jakie firma pozwanego ponosiła w związku z handlem cysternami wyprodukowanymi przez powoda. Pozwany nie wykazał także zapłaty kary umownej swojemu kontrahentowi z tytułu niedostarczenia dwóch cystern objętych umową nr (...).

Reasumując Sąd Okręgowy nie uwzględnił zgłoszonego zarzutu potrącenia wobec nieudowodnienia wierzytelności przedstawionej do potrącenia i dochodzoną pozewem kwotę 49.202 EUR zasądził na mocy umowy z dnia 12 marca 2012r. nr (...) i 605 kc.

O odsetkach orzeczono na podstawie § 3 zd. ostatnie umowy w zw. z art. 481 § 1 kc i z uwzględnieniem regulacji zawartej w art. 359 kc. Strony w umowie ustaliły odsetki na wypadek opóźnienia w zapłacie wynagrodzenia w wysokości 22% w stosunku rocznym. W dacie zawierania umowy odsetki w tej wysokości nie przekraczały wysokości odsetek maksymalnych wynoszących czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (art. 359 § 2¹ kc). Jednakże począwszy od dnia 7 lutego 2013r. odsetki maksymalne były niższe od ustalonych w umowie stron i w dacie orzekania wynoszą 16 % w stosunku rocznym. Dlatego orzekając o odsetkach Sąd ograniczył ich wysokość do poziomu maksymalnego oddalając powództwo co do odsetek umownych w zakresie przekraczającym odsetki maksymalne, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Na zasądzoną kwotę składa się uiszczony wpis w kwocie 10.183 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 7.217 zł oraz wydatki związane z obrotem zagranicznym w postaci równowartości kwoty 65 EUR tytułem kosztów doręczenia pozwanemu korespondencji w Holandii (tj. w przeliczeniu na złotówki 276,36 zł – vide k. 218) i wynagrodzenia biegłych tłumaczy w łącznej kwocie 1.766,68 zł (vide postanowienia k. 65,135,157,196,515).

W pkt IV orzeczono o zwrocie powodowi niewykorzystanej zaliczki na wydatki.